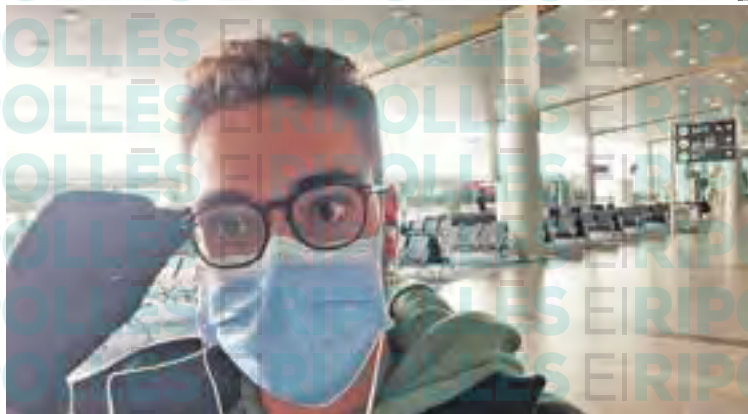

Viatjar en temps de coronavirus

El ripollès Eudald Franquesa explica la seva experiència en un vol de repatriació des de Colòmbia

COLÒMBIA / MADRID / BARCELONA | XEVI PUJOL

Quan va començar el brot de coronavirus, Eudald Franquesa es trobava per motius laborals a Colòmbia. Per sort, aquest cap de setmana va poder arribar al seu poble, Ripoll, i durant el viatge de repatriació ens va anar relatant la seva experiència. Primerament, des de l'aeroport d'El Dorado, a Bogotá, ens comentava que l'edifici es trobava gairebé buit, que hi havia gent desinfectant el terra constantment i prenent la temperatura als pocs passatgers que s'hi trobaven. A Colòmbia, amb només 6 casos de COVID-19 ja es va ordenar el tancament del país. «No es poden permetre tenir molts casos, perquè el seu sistema sanitari podria col·lapsar molt ràpidament», assegura Franquesa. Per a ell, va ser bastant complicat trobar una plaça per tornar a Espanya. Després de moltes gestions, la companyia Iberia el va contactar i li van comunicar que tenia lloc en un vol,

Eudald Franquesa durant el viatge de retorn al seu poble, Ripoll

amb un preu de 276 euros. «Em sento molt afortunat de poder tornar a casa en un moment tant complicat», deia l'Eudald. El dia abans de tornar, però, va tenir mal de coll i febre, cosa que el va fer espantar molt. «Vaig anar al metge i finalment van ser unes angines», relatava. Després d'unes hores de vol, arribava a Madrid: «no hi ha ningú a l'aeroport, només els que estem agafant vols de connexió cap a altres capitals europees.

De fet, aquests dies hi ha dos vols diaris de Madrid a Barcelona», explicava. I finalment, després d'una hora més d'avió, ja es trobava a l'aeroport del Prat, on tampoc hi havia massa moviment. Després, va agafar el metro i el tren per arribar a Ripoll. «Ha estat tota una experiència, viatjar en temps de coronavirus no és el més agradable, però es pot fer si és una circumstància excepcional i vols tornar a casa», deia.

La ripollesa Elsa Cubero no pretén tornar del Perú davant l'augment de casos a Espanya

LIMA (PERÚ) | A.CH./X.P.

La ripollesa Elsa Cubero es troba d'intercanvi universitari al Perú, un país on el nombre de casos de coronavirus és molt inferior que el d'Espanya -fins aquest dimarts encara era menor als 1.000 infectats. És per això que de moment ha decidit no tornar i seguir estudiant en línia a l'Amèrica Llatina, des del seu pis a Lima. Només tornaria en cas que la quarantena s'allargués 90 dies més, una mesura proposada pels sanitaris peruans. Cubero diu que tornar actualment «no entra dins els meus plans, ja que la crisi és més forta allà que no pas aquí». Sí que hi ha altres turistes espanyols a l'espera de poder agafar algun vol humanitari per tornar cap a casa. De fet, Cubero ens feia

arribar que en són uns 1.300 els atrapats en algun punt del Perú, ja que «el trànsit entre províncies també està prohibit». Algunes de les mesures que s'han pres al Perú per fer front a la COVID-19 són la rebaixa de les quotes universitàries, l'establiment d'ajudes socials, i el tancament de tots els comerços

menys les farmàcies, els supermercats o els bancs. Aquestes van arribar «molt abans que a Espanya», segons Cubero. Amb només 40 casos de la malaltia ja es va aplicar la quarantena i dos dies després el toc de queda, que implica no poder sortir al carrer de vuit del vespre a cinc del matí per cap concepte.

Jana Roquer no ho va tenir fàcil per tornar d'Holanda

ROTTERDAM / RIPOLL | X.P.

La Jana Roquer es trobava a Rotterdam fent un Erasmus que no ha pogut acabar per culpa de la COVID-19. El passat divendres va poder arribar a Ripoll, però no li va ser gens fàcil. Des del passat 14 de març l'escola on estudiava a Holanda va tancar, però allà la vida seguia més o menys igual, a banda del tancament dels centres educatius. «La gent seguia sortint al carrer i no hi havia impositcions de confinament, tot i que jo seguia més les notícies i normatives d'Espanya, no sortia al carrer perquè els meus pares des d'aquí em recomanaven que no ho fes», relata. «Al principi no volia tornar, però la família i amics em demanaven que ho fes i finalment vaig poder llogar l'habitació on estava i vaig decidir venir», diu. Però malgrat no va rebre cap correu de la companyia aèria, li van cancel·lar el vol, que ja havia comprat, a l'últim moment. De matinada, va haver de buscar una alternativa d'una altra companyia, perquè era el darrer avió disponible que sortia cap a Barcelona fins

al cap de moltes setmanes. Va agafar un taxi a les cinc del matí per anar cap a l'estació de Rotterdam, però el taxista li va explicar que no hi havien trens cap a l'aeroport d'Amsterdam. «Ningú havia avisat d'aquesta situació, però per sort aquell taxista va tenir l'amabilitat de portar-me fins a l'aeroport», explica. Allà, es va trobar amb molt poca gent amb mascareta i que no es respectaven les distàncies de seguretat. A l'avió, per sort, li va tocar un seient sense ningú al costat, però en d'altres punts sí que els passatgers anaven junts. L'impacte se'l va trobar a l'arribar a Barcelona, on l'aeroport estava buit i les carreteres de tornada a Ripoll també. A Holanda, doncs, les mesures encara no hi havien arribat. Ara, la Jana seguirà els seus estudis des d'Internet.

Uns 1.300 catalans volen tornar de l'estranger

Bernat Solé, conseller d'Acció Exterior

CATALUNYA | REDACCIÓ

Des de la Conselleria d'Acció Exterior de la Generalitat de Catalunya asseguren que uns 1.300 catalans que estan repartits per arreu del món s'hi han posat en contacte perquè estan pendents de poder tornar a casa seva. En aquest sentit, el recentment nomenat conseller d'Acció Exteri-

or, Relacions Institucionals i Transparència, Bernat Solé, ha reclamat a la ministra d'exterior, Arancha González Laya, que eviti tarifes «abusives» en els vols de repatriacions. Solé assegura que hi ha molts catalans que han decidit quedar-se als països on són per culpa dels preus desorbitats. «La situació és prou complexa perquè les aerolínies acabin fent negoci», criticava el conseller. Des de la conselleria asseguren que l'estat espanyol no està organitzant els seus propis vols de repatriació a preus econòmics o fins i tot gratuïts com sí que fan altres països europeus, i que només coordinen aquests vols. Per això, reclamen que l'estat garanteixi preus assequibles.